

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาถึงทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศที่มีต่อรีสอร์ท
ในจังหวัดเชียงใหม่ ได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

4.1 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของตัวอย่าง

ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วยตัวแปร
ที่มีระดับการวัดนามบัญญัติ ได้แก่ เพศ กลุ่มอายุ สัญชาติ วัตถุประสงค์ในการเดินทาง และส่วน
ประกอบต่างๆ ที่ต้องการให้มีในรีสอร์ท เช่น ทิวทัศน์ บรรยากาศสิ่งแวดล้อม ความทันสมัย
สะอาดสบาย บริการอาหาร และนโยบายการบริหารงานของรีสอร์ท รายละเอียดดังเสนอใน
ตารางต่อไปนี้

ตาราง 4.1 : ข้อมูลทั่วไปของประชากรจำแนกตามสัญชาติของนักท่องเที่ยว

ข้อมูลส่วนบุคคล	สัญชาติ				สถิติทดสอบ χ^2
	ไทย	ยุโรปและอเมริกา	เอเชียและอื่นๆ	รวม	
	100.00 (250)	100.00 (170)	100.00 (83)	100.00 (503)	
เพศ					2.226 ^{ns}
ชาย	50.8 (127)	49.4 (84)	59.0 (49)	51.7 (260)	
หญิง	49.2 (123)	50.6 (86)	41.0 (34)	48.3 (243)	
กลุ่มอายุ					11.766**
เยาวชน	9.6 (24)	12.9 (22)	18.1 (15)	12.1 (61)	
วัยทำงาน	72.0 (180)	61.8 (105)	53.0 (44)	65.4 (329)	
วัยอายุสูงกว่า 40 ปี	18.4 (46)	25.3 (43)	28.9 (24)	22.5 (113)	
วัตถุประสงค์ในการเดินทาง					50.784**
ติดต่อธุรกิจ ฯ	28.8 (72)	5.3 (9)	12.1 (10)	18.1 (91)	
พักผ่อน	40.4 (101)	69.4 (118)	60.2 (50)	53.5 (269)	
อื่นๆ เช่น เยี่ยมญาติ	30.8 (77)	25.3 (43)	27.7 (23)	28.4 (143)	
$\chi^2_{\text{pooled}} = 64.776^{**}$ ($\chi^2_{.95,10} = 18.31$)					

จากตาราง 4.1 พบว่า

1. กลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษาครั้งนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 503 คน เป็นชาวไทย ร้อยละ 49.7 ยุโรปและอเมริกา ร้อยละ 33.8 และเป็นชาวเอเชียหรืออื่นๆ ร้อยละ 16.5 เป็นเพศชาย ร้อยละ 51.7 และ 48.3 เป็นเพศหญิง นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่อยู่ในวัยทำงาน (ร้อยละ 65.4) รองลงมาเป็นวัยที่มีอายุสูงกว่า 40 ปี วัตถุประสงค์ในการเดินทางมาเยือนจังหวัดเชียงใหม่ของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่คือ เพื่อมาพักผ่อน (ร้อยละ 53.5)
2. นักท่องเที่ยวทั้ง 3 กลุ่มสัญชาติ มีสัดส่วนของเพศชายและเพศหญิงใกล้เคียงกัน
3. นักท่องเที่ยวที่เป็นเยาวชน และที่อยู่ในวัยที่มีอายุสูงกว่า 40 ปี ส่วนใหญ่เป็นชาวเอเชียและอื่นๆ (ร้อยละ 18.1 และ 28.9 ตามลำดับ) ในขณะที่นักท่องเที่ยวที่อยู่ในวัยทำงานส่วนใหญ่เป็นชาวไทย (ร้อยละ 72.0)

4. นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเยือนจังหวัดเชียงใหม่โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อติดต่อธุรกิจ ประชุมหรือสัมมนา และมีวัตถุประสงค์อื่นๆ เช่น เยี่ยมญาติหรือเพื่อน ส่วนใหญ่เป็นชาวไทย (ร้อยละ 28.8 และ 30.8 ตามลำดับ) ในขณะที่กลุ่มที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการพักผ่อนส่วนใหญ่ เป็นชาวยุโรปและอเมริกา (ร้อยละ 69.4)

5. ตัวแปรเพศไม่มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มสัญชาติของนักท่องเที่ยว แต่เมื่อรวม กับตัวแปรกลุ่มอายุ และวัตถุประสงค์ในการเดินทางแล้ว พบว่า กลุ่มตัวแปรข้อมูลส่วนบุคคล ทั้งหมด ทำให้เกิดความแตกต่างระหว่างกลุ่มสัญชาติของนักท่องเที่ยว โดยพิจารณาจาก $\chi^2_{\text{pooled}} = 64.776^{**}$ ซึ่งมากกว่าค่าไคสแควร์ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$, $df = 10$

ตาราง 4.2 : ความต้องการให้มีส่วนประกอบด้านต่างๆ ในรีสอร์ท จำแนกตามสัญชาติของ นักท่องเที่ยว

ส่วนประกอบด้านต่างๆ ที่ต้องการให้มีใน รีสอร์ท	สัญชาติ				สถิติ ทดสอบ χ^2
	ไทย	ยุโรปและ อเมริกา	เอเชียและ อื่นๆ	รวม	
ด้านทิวทัศน์	100.0 (250)	100.0 (170)	100.0 (83)	100.0 (503)	3.291 ^{ns}
ด้านบรรยากาศสิ่งแวดล้อม	76.8 (192)	46.5 (79)	66.3 (55)	64.8 (326)	40.906 ^{**}
ด้านความทันสมัย	86.4 (216)	76.5 (130)	83.1 (69)	82.5 (415)	6.939 ^{**}
ด้านบริการอาหาร	70.4 (176)	83.5 (142)	80.7 (67)	76.5 (385)	10.683 ^{**}
ด้านนโยบายการบริหาร	77.6 (194)	68.2 (116)	77.1 (64)	74.4 (374)	5.049 ^{ns}
$\chi^2_{\text{pooled}} = 66.868^{**}$ ($\chi^2_{.95,10} = 18.31$)					

จากตาราง 4.2 พบว่า

1. นักท่องเที่ยวที่มีความต้องการให้มีส่วนประกอบด้านบรรยากาศสิ่งแวดล้อม (รีสอร์ทมีขนาดใหญ่, บ้านพักมีลักษณะเป็นบ้านแยกกัน และเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัส

กับวิถีชีวิตของคนไทยในบริเวณใกล้เคียง) ส่วนใหญ่เป็นชาวไทย (ร้อยละ 76.8) รองลงมาเป็นชาวเอเชียและอื่นๆ (ร้อยละ 66.3) ส่วนนักท่องเที่ยวชาวยุโรปและอเมริกามีความต้องการให้มีส่วนประกอบด้านบรรยากาศสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด (ร้อยละ 46.5)

2. นักท่องเที่ยวที่มีความต้องการให้มีส่วนประกอบด้านความทันสมัยสะดวกสบาย (มีช่องสำหรับเสียบอินเทอร์เน็ตในห้องพัก และสามารถของห้องพักผ่านทางอินเทอร์เน็ตได้) ส่วนใหญ่เป็นชาวไทย (ร้อยละ 86.4) รองลงมาเป็นชาวเอเชียและอื่นๆ (ร้อยละ 83.1)

3. นักท่องเที่ยวที่มีความต้องการให้มีส่วนประกอบด้านการบริการอาหารของรีสอร์ท (บริการอาหารในรูปแบบบุฟเฟต์ มีบริการอยู่ใกล้ๆ โถง เพื่อบริการ และมีการแสดงหรือวงดนตรีในร้านอาหาร) ส่วนใหญ่เป็นชาวยุโรปและอเมริกา (ร้อยละ 83.5) รองลงมาเป็นชาวเอเชียและอื่นๆ (ร้อยละ 80.7)

4. ตัวแปรส่วนประกอบต่างๆ ที่นักท่องเที่ยวต้องการให้มีในรีสอร์ทด้านทิวทัศน์และด้านนโยบายการบริหารงาน ไม่มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มสัญชาติของนักท่องเที่ยว แต่เมื่อรวมกับด้านอื่นๆ ทั้งหมดแล้ว พบว่า กลุ่มตัวแปรดังกล่าวทำให้เกิดความแตกต่างระหว่างสัญชาติของนักท่องเที่ยว พิจารณาจาก $\chi^2_{\text{pooled}} = 66.868^{**}$ ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าไคสแควร์ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$, $df = 10$

ตาราง 4.3 และ 4.4 เป็นการศึกษาถึงทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อรีสอร์ทในจังหวัดเชียงใหม่ในด้านต่างๆ โดยทำการเปรียบเทียบทัศนคติดังกล่าวระหว่างเพศของนักท่องเที่ยว และ สัญชาติ รายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 4.3 : เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อรีสอร์ทในจังหวัด เชียงใหม่ในด้านต่างๆ จำแนกตามเพศของนักท่องเที่ยว

ทัศนคติด้านต่างๆ	ชาย		หญิง		ค่าเฉลี่ยรวม	สถิติทดสอบ t-test
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน		
1) ด้านสถานที่ตั้ง	48.08	14.66	49.51	12.96	48.76	-1.071 ^{ns}
2) ด้านการออกแบบและการตกแต่ง	57.74	13.08	57.31	12.83	57.54	0.358 ^{ns}
3) ด้านบริการเสริมอื่นๆ	67.21	18.62	67.92	17.19	67.55	-0.438 ^{ns}
ภาพรวม	57.44	11.21	58.23	9.81	57.81	-0.767 ^{ns}

จากตาราง 4.3 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทัศนคติที่มีต่อรีสอร์ทโดยภาพรวมและด้านต่างๆ ของนักท่องเที่ยวเพศชายและเพศหญิงไม่แตกต่างกัน ซึ่งขัดแย้งกับสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่ามีความแตกต่างของทัศนคติเกี่ยวกับรีสอร์ทในด้านต่างๆ ระหว่างนักท่องเที่ยวเพศชายและเพศหญิง

ตาราง 4.4 : เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อรีสอร์ทในจังหวัด เชียงใหม่ในด้านต่างๆ จำแนกตามสัญชาติของนักท่องเที่ยว

ทัศนคติ	ไทย		ยุโรปและอเมริกา		เอเชียและอื่นๆ		F-ratio
	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
1) ด้านสถานที่ตั้ง	50.27	14.84	45.81	12.74	49.66	12.06	4.623**
2) ด้านการออกแบบ	61.02	13.05	51.75	11.35	59.00	11.70	28.252**
3) ด้านบริการเสริม	70.24	16.68	64.44	19.35	65.76	17.50	5.830**
ภาพรวม	60.35	10.58	53.17	9.55	58.63	9.57	20.785**

จากตาราง 4.4 พบว่า

1. ในด้านสถานที่ตั้งของรีสอร์ทในจังหวัดเชียงใหม่ นักท่องเที่ยวชาวไทยมีคะแนนทัศนคติใกล้เคียงกับชาวเอเชียและอื่นๆ (50.27 และ 49.66 คะแนน) แต่สูงกว่านักท่องเที่ยวชาวยุโรปและอเมริกา (45.81 คะแนน) หมายความว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยมีทัศนคติที่ดีหรือเห็นด้วยกับการที่รีสอร์ทตั้งอยู่ใกล้แหล่งชุมชนพื้นบ้าน ใกล้แหล่งท่องเที่ยว ใกล้แหล่งประวัติศาสตร์ และห่างไกลจากตัวเมืองและซานเมือง

2. ด้านการออกแบบและการตกแต่ง นักท่องเที่ยวชาวไทยและ นักท่องเที่ยวชาวเอเชียและอื่นๆ มีคะแนนทัศนคติใกล้เคียงกัน (61.02 และ 59.00 คะแนน) และสูงกว่า ทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวยุโรปและอเมริกา (51.75 คะแนน) หมายความว่า นักท่องเที่ยวชาวไทย เอเชียและอื่นๆ เห็นด้วยกับการที่รีสอร์ทมีขนาดใหญ่ บ้านพักเป็นบ้านแยกกัน เปิดโอกาสให้ได้สัมผัสกับวิถีชีวิตของคนไทยในบริเวณใกล้เคียง มีการออกแบบอย่างเรียบง่าย มีพื้นที่สำหรับทำงานอย่างเป็นสัดส่วน ปลูกพื้นห้องพักด้วยพรม จัดฟูเก้นอนกับพื้น และมีห้องน้ำแบบ open-air

3. ด้านบริการเสริมอื่นๆ มีลักษณะเช่นเดียวกับด้านสถานที่ตั้ง และ ด้านการออกแบบและการตกแต่ง กล่าวคือ นักท่องเที่ยวชาวไทย ชาวเอเชียและอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยของคะแนนทัศนคติใกล้เคียงกัน (70.24 และ 65.76 คะแนน) แต่สูงกว่านักท่องเที่ยวชาวยุโรปและอเมริกา หมายความว่านักท่องเที่ยวชาวไทย ชาวเอเชียและอื่นๆ มีความเห็นด้วยที่รีสอร์ทควรจัดให้มีห้องสมุด, ห้องแสดงภาพ และมีบริการซักอบรีด

4. โดยภาพรวมแล้วพบว่านักท่องเที่ยวชาวไทย ชาวเอเชียและอื่นๆ มีทัศนคติที่เหมือนๆ กันและมีคะแนนทัศนคติสูงกว่านักท่องเที่ยวชาวยุโรปและอเมริกา ทั้งนี้อาจเนื่องจากนักท่องเที่ยวชาวยุโรปและอเมริกามีประสบการณ์หรือมีโอกาสได้สัมผัสกับสถานที่พักแรมที่หลากหลายรูปแบบกว่าคนไทยและชาวเอเชียด้วยกัน จึงมีข้อมูลประกอบการตัดสินใจมากกว่า ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า มีความแตกต่างของทัศนคติเกี่ยวกับรีสอร์ทในด้านต่างๆ ระหว่างนักท่องเที่ยวชาวไทยกับชาวต่างประเทศ

4.2 การวิเคราะห์คะแนนทัศนคติในแต่ละด้าน ของรีสอร์ทในจังหวัดเชียงใหม่เปรียบเทียบกับกลุ่มลักษณะต่างๆ ของนักท่องเที่ยว

ในการวิเคราะห์รูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศที่มีต่อรีสอร์ทในจังหวัดเชียงใหม่ในด้านต่างๆ กับกลุ่มลักษณะของนักท่องเที่ยว ซึ่งได้แก่ เพศ อายุ สัญชาติ วัตถุประสงค์ในการเดินทางมาเยือนจังหวัดเชียงใหม่ และส่วนประกอบต่างๆ ที่ต้องการให้มีในรีสอร์ท (ประกอบด้วย ทิวทัศน์ บรรยากาศสิ่งแวดล้อม ความทันสมัยสะดวกสบาย การบริการอาหาร และนโยบายการบริหารงานของรีสอร์ท) ในที่นี้ใช้เทคนิคการวิเคราะห์การจำแนกพหุคูณ (Multiple Classification Analysis หรือ MCA) ทั้งนี้เพราะตัวแปรตามซึ่งคือคะแนนทัศนคติในด้านต่างๆ มีการวัดระดับอัตราส่วน ส่วนตัวแปรอิสระ คือกลุ่มลักษณะของนักท่องเที่ยว มีการวัดระดับนามบัญญัติหรือเป็นข้อมูลเชิงกลุ่ม ซึ่งตรงกับ

ลักษณะของเทคนิคการวิเคราะห์การจำแนกพหุคูณ โดยในการวิเคราะห์ครั้งนี้จะแบ่งออกเป็น 4 รูปแบบ ตามทัศนคติด้านต่างๆ ของตัวแปรตาม คือ

4.2.1 ด้านสถานที่ตั้ง

4.2.2 ด้านการออกแบบและการตกแต่ง

4.2.3 ด้านบริการเสริมอื่นๆ

4.2.4 ทัศนคติโดยรวม

เนื่องจากการวิเคราะห์การจำแนกพหุคูณ เป็นวิธีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ชุดของตัวแปรอิสระหลายตัว กับตัวแปรตาม 1 ตัว โดยอาศัยรูปแบบเชิงบวก (Additive Model) คือ รูปแบบที่ตัวแปรอิสระไม่มีผลกระทบร่วมกัน (Interaction) ดังนั้นการที่จะวิเคราะห์การจำแนกพหุคูณ จะต้องทำการทดสอบคุณสมบัติดังกล่าว โดยอาศัยเทคนิคการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) ซึ่งได้ทำการทดสอบแล้ว และพบว่า การวิเคราะห์ทั้ง 4 รูปแบบนั้น ไม่มีผลกระทบร่วมกันระหว่างตัวแปรอิสระ ในระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ เมื่อ $\alpha = 0.05$ จึงสามารถใช้เทคนิคการวิเคราะห์การจำแนกพหุคูณต่อไปได้ รายละเอียดดังตาราง ผ.1 – ผ.4 ในภาคผนวก

4.2.1 การวิเคราะห์คะแนนทัศนคติด้านสถานที่ตั้งของรีสอร์ทในจังหวัดเชียงใหม่เปรียบเทียบกับกลุ่มลักษณะต่างๆ ของนักท่องเที่ยว

ตาราง 4.5 : การวิเคราะห์การจำแนกพหุคูณของคะแนนทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสถานที่ตั้งของรีสอร์ท กับตัวแปรสัญชาติ, เพศ, อายุ วัตถุประสงค์ในการเดินทาง และส่วนประกอบต่างๆ ที่ต้องการให้มีในรีสอร์ท

ตัวแปรอิสระและกลุ่มย่อย	จำนวนตัวอย่าง (คน)	ค่าเบี่ยงเบนที่ ยังไม่ปรับค่า	Eta	ค่าเบี่ยงเบนที่ ปรับตัวแปร อิสระ	Beta
สัญชาติ			0.145		0.115
ไทย	224	1.5034		1.2299	
ยุโรปและอเมริกา	136	-2.9556		-2.3375	
เอเชียและอื่นๆ	73	0.8931		0.5809	

ตาราง 4.5 : (ต่อ)

ตัวแปรอิสระและกลุ่มย่อย	จำนวนตัวอย่าง (คน)	ค่าเบี่ยงเบนที่ ยังไม่ปรับค่า	Eta	ค่าเบี่ยงเบนที่ ปรับตัวแปร อิสระ	Beta
เพศ			0.052		0.017
ชาย	227	-0.6807		-0.2284	
หญิง	206	0.7501		0.2517	
กลุ่มอายุ			0.129		0.095
เยาวชน	54	-2.3755		-2.2008	
วัยทำงาน	287	1.2704		0.9307	
วัยอายุสูงกว่า 40 ปี	92	-2.5688		-1.6117	
วัตถุประสงค์ในการเดินทาง			0.140		0.127
ติดต่อธุรกิจ ประชุมหรือสัมมนา	77	-2.4657		-3.1665	
พักผ่อน	233	-0.7172		-0.089	
อื่นๆ	123	2.9022		2.1517	
ส่วนประกอบที่ต้องการให้มีในรีสอร์ท					
ด้านทิวทัศน์			0.159		0.112
ไม่ต้องการ	66	-5.2038		-3.6678	
ต้องการ	367	0.9358		0.6596	
ด้านบรรยากาศสิ่งแวดล้อม			0.263		0.194
ไม่ต้องการ	149	-5.0396		-3.7112	
ต้องการ	284	2.6440		1.9470	
ด้านความทันสมัย			0.065		0.001
ไม่ต้องการ	70	-2.0501		-0.0400	
ต้องการ	363	0.3953		0.0078	
ด้านการบริการอาหาร			0.089		0.071
ไม่ต้องการ	105	-2.1930		-1.7421	
ต้องการ	328	0.7020		0.5577	

ตาราง 4.5 : (ต่อ)

ตัวแปรอิสระและกลุ่มย่อย	จำนวนตัวอย่าง (คน)	ค่าเบี่ยงเบนที่ ยังไม่ปรับค่า	Eta	ค่าเบี่ยงเบนที่ ปรับตัวแปร อิสระ	Beta
ด้านนโยบายการบริหาร			0.011		0.004
ไม่ต้องการ	111	-0.2509		-0.0930	
ต้องการ	322	0.0865		0.0322	
ค่าเฉลี่ยรวม (Grand Mean)			48.7644		
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Multiple R)			0.349		0.342
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กำลังสอง (Multiple R Squared)			0.122		0.117

จากตาราง 4.5 แสดงให้เห็นว่า ประชากรที่ศึกษามีคะแนนทัศนคติต่อสถานที่ตั้งของรีสอร์ทโดยเฉลี่ยเป็น 48.7644 คะแนน นั่นคือนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเยือนจังหวัดเชียงใหม่มีทัศนคติไปในทางไม่เห็นด้วยกับลักษณะสถานที่ตั้งของรีสอร์ท และเมื่อเปรียบเทียบค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ (Eta) ของชุดตัวแปรอิสระแต่ละตัวก่อนปรับค่าตัวแปรอิสระอื่นๆ ใ้คงที่ กับตัวแปรตาม พบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับคะแนนทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสถานที่ตั้งของรีสอร์ทในจังหวัดเชียงใหม่มากที่สุดมีดังนี้ คือ

1. ส่วนประกอบที่ต้องการให้มีในรีสอร์ทด้านบรรยากาศสิ่งแวดล้อมของรีสอร์ท มีความสัมพันธ์ร้อยละ 26.3 แสดงว่า นักท่องเที่ยวที่ต้องการให้รีสอร์ทมีขนาดใหญ่ บ้านพักมีลักษณะเป็นบ้านแยกกัน และเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสกับวิถีชีวิตของคนไทยในบริเวณใกล้เคียง จะมีคะแนนทัศนคติต่อสถานที่ตั้งของรีสอร์ทสูงกว่านักท่องเที่ยวที่ไม่ต้องการ

2. ส่วนประกอบที่ต้องการให้มีในรีสอร์ทด้านทิวทัศน์ของรีสอร์ทในจังหวัดเชียงใหม่ มีความสัมพันธ์ร้อยละ 15.9 หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่ต้องการให้รีสอร์ทมีทิวทัศน์เป็น ภูเขา แม่น้ำ ลำธาร ทะเลสาบ น้ำตก หน้าผา หรือฟาร์ม จะมีคะแนนทัศนคติต่อสถานที่ตั้งของรีสอร์ทสูงกว่านักท่องเที่ยวที่ไม่ต้องการ

3. ตัวแปรสัญชาติ มีความสัมพันธ์ร้อยละ 14.5 หมายความว่านักท่องเที่ยวชาวไทยมีคะแนนทัศนคติต่อสถานที่ตั้งของรีสอร์ทสูงกว่านักท่องเที่ยวชาวเอเชียและอื่นๆ และสูงกว่านักท่องเที่ยวชาวยุโรปและอเมริกา (50.2678, 49.6575 และ 45.8088 คะแนนตามลำดับ)

4. เมื่อขจัดอิทธิพลของตัวแปรอิสระอื่นๆ เพื่อดูความสัมพันธ์เฉพาะตัวแปรอิสระแต่ละตัวกับคะแนนทัศนคติด้านสถานที่ตั้ง โดยทำการพิจารณาจากค่าสหสัมพันธ์แต่ละส่วน (Beta)

พบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับคะแนนทัศนคติด้านสถานที่ตั้งของรีสอร์ทมากที่สุด 3 อันดับ ได้แก่ ส่วนประกอบที่ต้องการให้มีในรีสอร์ทด้านบรรยากาศสิ่งแวดล้อม วัตถุประสงค์ในการเดินทางมาเยือนจังหวัดเชียงใหม่ และสัญชาติของนักท่องเที่ยว โดยมีความสัมพันธ์ร้อยละ 19.4, 12.7 และ 11.5 ตามลำดับ

5. การวิเคราะห์จำแนกพหุคูณ โดยตัวแปรอิสระ เพศ อายุ สัญชาติ วัตถุประสงค์ในการเดินทาง และส่วนประกอบที่ต้องการให้มีในรีสอร์ทด้านต่างๆ ปรากฏว่า ตัวแปรอิสระทั้งหมด มีความสัมพันธ์กับคะแนนทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสถานที่ตั้งของรีสอร์ท ร้อยละ 34.9 (Multiple R = 0.349) และมีอิทธิพลร่วมกันอธิบายการผันแปรของตัวแปรตามได้ค่อนข้างน้อย คือ ร้อยละ 12.2 และเมื่อทำการปรับอัตราความเป็นอิสระแล้วสามารถอธิบายได้ ร้อยละ 11.7

4.2.2 การวิเคราะห์คะแนนทัศนคติด้านการออกแบบและการตกแต่งของรีสอร์ทเปรียบเทียบกับกลุ่มลักษณะต่างๆ ของนักท่องเที่ยว

ตาราง 4.6 : การวิเคราะห์จำแนกพหุคูณของคะแนนทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการออกแบบและการตกแต่งรีสอร์ทในจังหวัดเชียงใหม่ กับตัวแปรสัญชาติ, เพศ, อายุ วัตถุประสงค์ในการเดินทาง และส่วนประกอบต่างๆ ที่ต้องการให้มีในรีสอร์ท

ตัวแปรอิสระและกลุ่มย่อย	จำนวนตัวอย่าง (คน)	ค่าเบี่ยงเบนที่ ยังไม่ปรับค่า	Eta	ค่าเบี่ยงเบนที่ ปรับตัวแปร อิสระ	Beta
สัญชาติ			0.325		0.185
ไทย	237	3.4867		2.0775	
ยุโรปและอเมริกา	163	-5.7880		-3.2301	
เอเชียและอื่นๆ	80	1.4635		0.4268	
เพศ			0.016		0.036
ชาย	253	0.2007		0.4414	
หญิง	227	-0.2237		-0.4920	

ตาราง 4.6 : (ต่อ)

ตัวแปรอิสระและกลุ่มย่อย	จำนวนตัวอย่าง (คน)	ค่าเบี่ยงเบนที่ ยังไม่ปรับค่า	Eta	ค่าเบี่ยงเบนที่ ปรับตัวแปร อิสระ	Beta
กลุ่มอายุ			0.105		0.036
เยาวชน	58	1.4291		1.0830	
วัยทำงาน	315	0.5826		-0.0089	
วัยอายุสูงกว่า 40 ปี	107	-2.4897		-0.5608	
วัตถุประสงค์ในการเดินทาง			0.035		0.064
ติดต่อธุรกิจ ประชุมหรือสัมมนา	85	0.5518		-1.6451	
พักผ่อน	262	-0.4181		0.6088	
อื่นๆ	133	0.4711		-0.1479	
ส่วนประกอบที่ต้องการให้มีในรีสอร์ท					
ด้านทิวทัศน์			0.168		0.061
ไม่ต้องการ	78	-4.94063		-1.8033	
ต้องการ	402	0.9586		0.3499	
ด้านบรรยากาศสิ่งแวดล้อม			0.584		0.479
ไม่ต้องการ	174	-10.0221		-8.2223	
ต้องการ	306	5.6988		4.6754	
ด้านความทันสมัย			0.327		0.177
ไม่ต้องการ	82	-9.3352		-5.0587	
ต้องการ	398	1.9233		1.0423	
ด้านการบริการอาหาร			0.158		0.082
ไม่ต้องการ	115	-3.6452		-1.8921	
ต้องการ	365	1.1485		0.5961	

ตาราง 4.6 : (ต่อ)

ตัวแปรอิสระและกลุ่มย่อย	จำนวนตัวอย่าง (คน)	ค่าเบี่ยงเบนที่ ยังไม่ปรับค่า	Eta	ค่าเบี่ยงเบนที่ ปรับตัวแปร อิสระ	Beta
ด้านนโยบายการบริหาร			0.166		0.073
ไม่ต้องการ	124	-3.6453		-1.6013	
ต้องการ	356	1.2697		0.5577	
ค่าเฉลี่ยรวม (Grand Mean)			57.5365		
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Multiple R)			0.659		0.656
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กำลังสอง (Multiple R Squared)			0.435		0.431

จากตาราง 4.6 แสดงให้เห็นว่า ประชากรที่ศึกษามีคะแนนทัศนคติต่อการออกแบบและการตกแต่งของรีสอร์ทโดยเฉลี่ยเป็น 57.5365 คะแนน นั่นคือนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเยือนจังหวัดเชียงใหม่มีทัศนคติไปในทางเห็นด้วยกับการออกแบบและการตกแต่งของรีสอร์ท และเมื่อเปรียบเทียบค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ (Eta) ของชุดตัวแปรอิสระแต่ละตัวก่อนปรับค่าตัวแปรอิสระอื่นๆ ให้คงที่ กับตัวแปรตาม พบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับคะแนนทัศนคติของนักท่องเที่ยวด้านการออกแบบและการตกแต่งของรีสอร์ทในจังหวัดเชียงใหม่มากที่สุด คือ

1. ส่วนประกอบที่ต้องการให้มีในรีสอร์ทด้านบรรยากาศสิ่งแวดล้อม มีความสัมพันธ์ร้อยละ 58.4 แสดงว่า มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มย่อย 2 กลุ่ม คือ นักท่องเที่ยวที่ต้องการให้รีสอร์ทมีขนาดใหญ่ บ้านพักมีลักษณะเป็นบ้านแยกกัน และเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสกับวิถีชีวิตของคนไทยในบริเวณใกล้เคียง จะมีคะแนนทัศนคติต่อการออกแบบและการตกแต่งของรีสอร์ทสูงกว่านักท่องเที่ยวที่ไม่ต้องการ (63.2353 และ 47.5144 คะแนนตามลำดับ)

2. รองลงมาคือตัวแปรส่วนประกอบที่ต้องการให้มีในรีสอร์ทด้านความทันสมัย สะดวกสบาย มีความสัมพันธ์ร้อยละ 32.7 หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีความต้องการให้มีช่องสำหรับเสียบอินเทอร์เน็ตในห้องพัก และสามารถจองห้องพักผ่านทางอินเทอร์เน็ตได้ จะมีคะแนนทัศนคติต่อการออกแบบและการตกแต่งของรีสอร์ทสูงกว่านักท่องเที่ยวที่ไม่ต้องการ (59.4598 และ 48.2013 คะแนนตามลำดับ)

3. ตัวแปรสัญชาติของนักท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์ร้อยละ 32.5 หมายความว่านักท่องเที่ยวชาวไทยจะมีคะแนนทัศนคติด้านการออกแบบและการตกแต่งรีสอร์ทสูงกว่านักท่องเที่ยวต่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นชาวยุโรป อเมริกา เอเชียและอื่นๆ

4. เมื่อขจัดอิทธิพลของตัวแปรอิสระอื่นๆ เพื่อดูความสัมพันธ์เฉพาะตัวแปรอิสระแต่ละตัวกับคะแนนทัศนคติที่มีต่อการออกแบบและการตกแต่ง โดยทำการพิจารณาจากค่าสหสัมพันธ์แต่ละส่วน (Beta) พบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับคะแนนทัศนคติต่อการออกแบบและการตกแต่งของรีสอร์ทที่สูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ ตัวแปรส่วนประกอบที่ต้องการให้มีในรีสอร์ทด้านบรรยากาศสิ่งแวดล้อม สัญชาติของนักท่องเที่ยว และส่วนประกอบที่ต้องการให้มีในรีสอร์ทด้านความทันสมัยสะดวกสบาย มีความสัมพันธ์ร้อยละ 47.9, 18.5 และ 17.7 ตามลำดับ

5. การวิเคราะห์จำแนกพหุคูณโดยตัวแปรอิสระ เพศ กลุ่มอายุ สัญชาติ วัตถุประสงค์ในการมาเดินทาง และส่วนประกอบที่ต้องการให้มีในรีสอร์ท ปรากฏว่า ตัวแปรอิสระ ทั้งหมด มีความสัมพันธ์กับคะแนนทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการออกแบบและการตกแต่งของรีสอร์ทร้อยละ 65.9 (Multiple R = 0.659) และมีอิทธิพลร่วมกันอธิบายการผันแปรของตัวแปรตามได้ร้อยละ 43.5 และ เมื่อปรับอัตราความเป็นอิสระแล้วสามารถอธิบายได้ร้อยละ 43.1

4.2.3 การวิเคราะห์คะแนนทัศนคติด้านบริการเสริมอื่นๆ ของรีสอร์ทในจังหวัดเชียงใหม่ เปรียบเทียบกับกลุ่มลักษณะต่างๆ ของนักท่องเที่ยว

ตาราง 4.7 : การวิเคราะห์จำแนกพหุคูณของคะแนนทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อบริการเสริมอื่นๆ ของรีสอร์ท กับตัวแปรสัญชาติ, เพศ, อายุ วัตถุประสงค์ในการเดินทาง และส่วนประกอบต่างๆ ที่ต้องการให้มีในรีสอร์ท

ตัวแปรอิสระและกลุ่มย่อย	จำนวนตัวอย่าง (คน)	ค่าเบี่ยงเบนที่ยังไม่ปรับค่า	Eta	ค่าเบี่ยงเบนที่ปรับตัวแปรอิสระ	Beta
สัญชาติ			0.152		0.099
ไทย	248	2.6900		1.7661	
ยุโรปและอเมริกา	168	-3.1075		-1.6230	
เอเชียและอื่นๆ	81	-1.7907		-2.0412	

ตาราง 4.7 : (ต่อ)

ตัวแปรอิสระและกลุ่มย่อย	จำนวนตัวอย่าง (คน)	ค่าเบี่ยงเบนที่ ยังไม่ปรับค่า	Eta	ค่าเบี่ยงเบนที่ ปรับตัวแปร อิสระ	Beta
เพศ			0.020		0.007
ชาย	257	-0.3406		-0.1253	
หญิง	240	0.3647		0.1342	
กลุ่มอายุ			0.122		0.088
เยาวชน	60	0.6702		-0.1234	
วัยทำงาน	324	1.2752		1.0077	
วัยอายุสูงกว่า 40 ปี	113	-4.0122		-2.8237	
วัตถุประสงค์ในการเดินทาง			0.011		0.064
ติดต่อธุรกิจ ประชุมหรือสัมมนา	90	0.003577		-2.3308	
พักผ่อน	267	-0.1612		0.7835	
อื่นๆ	140	0.3052		0.004219	
ส่วนประกอบที่ต้องการให้มีในรีสอร์ท					
ด้านทิวทัศน์			0.081		0.020
ไม่ต้องการ	80	-3.3020		-0.8362	
ต้องการ	417	0.6335		0.1604	
ด้านบรรยากาศสิ่งแวดล้อม			0.212		0.120
ไม่ต้องการ	175	-5.1520		-2.9090	
ต้องการ	322	2.8000		1.5810	
ด้านความทันสมัย			0.349		0.256
ไม่ต้องการ	88	-13.4611		-9.8771	
ต้องการ	409	2.8963		2.1251	
ด้านการบริการอาหาร			0.153		0.072
ไม่ต้องการ	117	-4.9309		-2.3393	
ต้องการ	380	1.5182		0.7203	

ตาราง 4.7 : (ต่อ)

ตัวแปรอิสระและกลุ่มย่อย	จำนวนตัวอย่าง (คน)	ค่าเบี่ยงเบนที่ ยังไม่ปรับค่า	Eta	ค่าเบี่ยงเบนที่ ปรับตัวแปร อิสระ	Beta
ด้านนโยบายการบริหาร			0.250		0.175
ไม่ต้องการ	128	-7.6041		-5.3334	
ต้องการ	369	2.6377		1.8501	
ค่าเฉลี่ยรวม (Grand Mean)			67.5520		
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Multiple R)			0.443		0.439
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กำลังสอง (Multiple R Squared)			0.196		0.192

จากตาราง 4.7 แสดงให้เห็นว่า ประชากรที่ศึกษามีคะแนนทัศนคติต่อบริการเสริมอื่นๆ ของรีสอร์ทโดยเฉลี่ยเป็น 67.5520 คะแนน นั่นคือนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเยือนจังหวัดเชียงใหม่มีทัศนคติไปในทางเห็นด้วยกับบริการเสริมอื่นๆ ของรีสอร์ท ซึ่งได้แก่ การที่รีสอร์ทจัดให้มีห้องสมุด ห้องแสดงภาพ และบริการซักอบรีด และเมื่อเปรียบเทียบค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ (Eta) ของชุดตัวแปรอิสระแต่ละตัวก่อนปรับค่าตัวแปรอิสระอื่นๆ ให้คงที่ กับตัวแปรตาม พบว่าตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับคะแนนทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อบริการเสริมอื่นๆ ของรีสอร์ทในจังหวัดเชียงใหม่สูงที่สุดคือ

1. ส่วนประกอบที่ต้องการให้มีในรีสอร์ทด้านความทันสมัยสะดวกสบาย มีความสัมพันธ์ร้อยละ 34.9 แสดงว่า มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มย่อย 2 กลุ่ม คือ นักท่องเที่ยวที่มีความต้องการให้มีช่องสำหรับเสียบอินเทอร์เน็ตในห้องพัก และสามารถจองห้องพักผ่านทางอินเทอร์เน็ตได้ จะมีคะแนนทัศนคติต่อบริการเสริมอื่นๆ ของรีสอร์ทสูงกว่านักท่องเที่ยวที่ไม่ต้องการในเรื่องดังกล่าว (70.4483 และ 54.0909 คะแนนตามลำดับ)

2. ตัวแปรส่วนประกอบที่ต้องการให้มีในรีสอร์ทด้านนโยบายการบริหารงาน มีความสัมพันธ์ร้อยละ 25.0 หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีความต้องการให้รีสอร์ทมีตราสัญลักษณ์เป็นโรงแรมที่มีชื่อเสียง จ้างคนงานในพื้นที่รอบๆ รีสอร์ทมาเป็นพนักงาน และคิดราคาโดยอัตรารวมที่พักรวมและกิจกรรมท่องเที่ยวนอกสถานที่ จะมีคะแนนทัศนคติต่อบริการเสริมอื่นๆ ของรีสอร์ทสูงกว่านักท่องเที่ยวที่ไม่ต้องการ (70.1897 และ 59.9479 คะแนนตามลำดับ)

3. ตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามรองลงมาเป็นอันดับสาม คือ ส่วนประกอบที่ต้องการให้มีในรีสอร์ทด้านบรรยากาศสิ่งแวดล้อมของรีสอร์ท มีความสัมพันธ์ร้อยละ 12.0 ซึ่งถือว่ามีความสัมพันธ์ค่อนข้างน้อยมาก

4. เมื่อขจัดอิทธิพลของตัวแปรอิสระอื่นๆ เพื่อดูความสัมพันธ์เฉพาะตัวแปรอิสระแต่ละตัวกับคะแนนทัศนคติที่มีต่อบริการเสริมอื่นๆของรีสอร์ท โดยทำการพิจารณาจากค่าสหสัมพันธ์แต่ละส่วน (Beta) พบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับคะแนนทัศนคติต่อบริการเสริมอื่นๆ ของรีสอร์ทสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ ส่วนประกอบที่ต้องการให้มีในรีสอร์ทด้านต่างๆ ได้แก่ 1) ด้านความทันสมัยสะดวกสบาย 2) ด้านนโยบายการบริหารงาน และ 3) ด้านบรรยากาศสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นตัวแปรเดียวกับความสัมพันธ์ก่อนปรับ

5. การวิเคราะห์จำแนกพหุคูณ โดยตัวแปรอิสระสัญชาติ เพศ อายุ วัตถุประสงค์ในการเดินทางมาเยือนจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนประกอบที่ต้องการให้มีในรีสอร์ทด้านต่างๆ ปรากฏว่า ตัวแปรอิสระทั้งหมด มีความสัมพันธ์กับคะแนนทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อบริการเสริมอื่นๆของรีสอร์ท ร้อยละ 44.3 (Multiple R = 0.443) และมีอิทธิพลร่วมกันอธิบายการผันแปรของตัวแปรตามได้ร้อยละ 19.6 และเมื่อปรับอัตราความเป็นอิสระแล้วสามารถอธิบายได้ร้อยละ 19.2

4.2.4 การวิเคราะห์คะแนนทัศนคติโดยรวมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อรีสอร์ทในจังหวัดเชียงใหม่เปรียบเทียบกับกลุ่มลักษณะต่างๆ ของนักท่องเที่ยว

ตาราง 4.8 : การวิเคราะห์จำแนกพหุคูณของคะแนนทัศนคติโดยรวมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อรีสอร์ท กับตัวแปรสัญชาติ, เพศ, อายุ วัตถุประสงค์ในการเดินทาง และส่วนประกอบต่างๆ ที่ต้องการให้มีในรีสอร์ท

ตัวแปรอิสระและกลุ่มย่อย	จำนวนตัวอย่าง (คน)	ค่าเบี่ยงเบนที่ยังไม่ปรับค่า	Eta	ค่าเบี่ยงเบนที่ปรับตัวแปรอิสระ	Beta
สัญชาติ			0.302		0.174
ไทย	215	2.5394		1.5729	
ยุโรปและอเมริกา	130	-4.6449		-2.5970	
เอเชียและอื่นๆ	71	0.8150		-0.0080	

ตาราง 4.8 : (ต่อ)

ตัวแปรอิสระและกลุ่มย่อย	จำนวน ตัวอย่าง (คน)	ค่าเบี่ยงเบนที่ ยังไม่ปรับค่า	Eta	ค่าเบี่ยงเบนที่ ปรับตัวแปร อิสระ	Beta
เพศ			0.038		0.005
ชาย	219	-0.3773		-0.0460	
หญิง	197	0.4194		0.05077	
กลุ่มอายุ			0.127		0.067
เยาวชน	51	-0.4285		-0.1141	
วัยทำงาน	277	0.8622		0.4413	
วัยอายุสูงกว่า 40 ปี	88	-2.4656		-1.3229	
วัตถุประสงค์ในการเดินทาง			0.088		0.098
ติดต่อธุรกิจ ประชุมหรือสัมมนา	73	-0.7547		-2.2406	
พักผ่อน	226	-0.5221		0.4321	
อื่นๆ	117	1.4793		0.5634	
ส่วนประกอบที่ต้องการให้มีในรีสอร์ท					
ด้านทิวทัศน์			0.157		0.086
ไม่ต้องการ	63	-3.9305		-2.1439	
ต้องการ	353	0.7015		0.3826	
ด้านบรรยากาศสิ่งแวดล้อม			0.529		0.425
ไม่ต้องการ	146	-7.5949		-6.0962	
ต้องการ	270	4.1069		3.2965	
ด้านความทันสมัย			0.316		0.179
ไม่ต้องการ	67	-7.6051		-4.3055	
ต้องการ	349	1.4600		0.8266	
ด้านการบริการอาหาร			0.183		0.118
ไม่ต้องการ	102	-3.3827		-2.1944	
ต้องการ	314	1.0988		0.7128	

ตาราง 4.8 : (ต่อ)

ตัวแปรอิสระและกลุ่มย่อย	จำนวน ตัวอย่าง (คน)	ค่าเบี่ยงเบนที่ ยังไม่ปรับค่า	Eta	ค่าเบี่ยงเบนที่ ปรับตัวแปร อิสระ	Beta
ด้านนโยบายการบริหาร			0.169		0.111
ไม่ต้องการ	106	-3.0468		-2.0092	
ต้องการ	310	1.0418		0.6870	
ค่าเฉลี่ยรวม(Grand Mean)			57.8141		
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Multiple R)			0.632		0.625
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กำลังสอง (Multiple R Squared)			0.400		0.391

จากตาราง 4.8 แสดงให้เห็นว่า ประชากรที่ศึกษามีคะแนนทัศนคติโดยรวมต่อรีสอร์ทท ในจังหวัดเชียงใหม่โดยเฉลี่ยเป็น 57.8141 คะแนน นั่นคือ นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเยือนจังหวัด เชียงใหม่เห็นด้วยกับการจัดการและสภาพโดยรวมของรีสอร์ท และเมื่อเปรียบเทียบค่าสัมประสิทธิ์ ความสัมพันธ์ (Eta) ของชุดตัวแปรอิสระแต่ละตัวก่อนปรับค่าตัวแปรอิสระอื่นๆ ให้คงที่ กับตัวแปรตาม พบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับคะแนนทัศนคติโดยรวมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อริ สอร์ทในจังหวัดเชียงใหม่สูงที่สุดคือ

1. ส่วนประกอบที่ต้องการให้มีในรีสอร์ท ด้านบรรยากาศสิ่งแวดล้อม มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามร้อยละ 52.9 แสดงว่า นักท่องเที่ยวที่มีความต้องการให้รีสอร์ทมี ขนาดใหญ่ บ้านพักมีลักษณะเป็นบ้านแยกกัน และเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสกับวิถีชีวิต ของคนไทยในบริเวณใกล้เคียง จะมีคะแนนทัศนคติโดยรวมต่อรีสอร์ทในจังหวัดเชียงใหม่สูงกว่า นักท่องเที่ยวที่ไม่ต้องการ (61.1106 และ 51.7179 คะแนนตามลำดับ)

2. ส่วนประกอบที่ต้องการให้มีในรีสอร์ท ด้านความทันสมัยสะดวกสบาย มีความสัมพันธ์ร้อยละ 31.6 หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีความคิดต้องการให้รีสอร์ทจัดให้มี ช่องสำหรับเสียบอินเทอร์เน็ตในห้องพัก และสามารถจองห้องพักผ่านทางอินเทอร์เน็ตได้ จะมี คะแนนทัศนคติโดยรวมต่อรีสอร์ทในจังหวัดเชียงใหม่สูงกว่านักท่องเที่ยวที่ไม่ต้องการ (59.2741 และ 50.209 คะแนนตามลำดับ)

3. สัญชาติของนักท่องเที่ยวก็น่าจะเป็นอีกตัวแปรหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามก่อนข้างสูง คือร้อยละ 30.2 โดยนักท่องเที่ยงที่มีสัญชาติไทยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนทัศนคติสูงที่สุด ในขณะที่นักท่องเที่ยงชาวยุโรปและอเมริกามีค่าเฉลี่ยของคะแนนน้อยที่สุด

4. เมื่อพิจารณาค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระอื่นๆ เพื่อดูความสัมพันธ์เฉพาะตัวแปรอิสระแต่ละตัวกับคะแนนทัศนคติโดยรวมของนักท่องเที่ยงที่มีต่อรีสอร์ทในจังหวัดเชียงใหม่ โดยทำการพิจารณาจากค่าสหสัมพันธ์แต่ละส่วน (Beta) พบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับคะแนนทัศนคติโดยรวมต่อรีสอร์ทสูงที่สุด 3 อันดับเช่นเดียวกับความสัมพันธ์ก่อนปรับ คือ 1) ส่วนประกอบที่ต้องการให้มีในรีสอร์ทด้านบรรยากาศสิ่งแวดล้อม 2) ด้านความทันสมัยสะดวกสบาย และ 3) สัญชาติของนักท่องเที่ยง มีความสัมพันธ์ลดลงเล็กน้อย (ร้อยละ 42.5, 17.9 และ 17.4 ตามลำดับ)

5. การวิเคราะห์จำแนกพหุคูณ โดยตัวแปรอิสระ เพศ กลุ่มอายุ สัญชาติ วัตถุประสงค์ในการเดินทางมาเยือนจังหวัดเชียงใหม่และส่วนประกอบที่ต้องการให้มีในรีสอร์ทต่างๆ ปรากฏว่า ตัวแปรอิสระทั้งหมด มีความสัมพันธ์กับคะแนนทัศนคติโดยรวมของนักท่องเที่ยงที่มีต่อรีสอร์ทในจังหวัดเชียงใหม่ ร้อยละ 63.2 (Multiple R = 0.632) และมีอิทธิพลร่วมกันอธิบายการผันแปรของตัวแปรตามได้ร้อยละ 40.0 และเมื่อปรับอัตราความเป็นอิสระแล้วสามารถอธิบายได้ลดลงเล็กน้อย เป็นร้อยละ 39.1

จากการวิเคราะห์การจำแนกพหุคูณทั้ง 4 รูปแบบ ดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ชัดว่า มีความแตกต่างของคะแนนทัศนคติระหว่างเพศชายและเพศหญิง ซึ่งแตกต่างจากข้อสรุปที่ได้จากการวิเคราะห์ด้วยสถิติทดสอบ t-test ในตาราง 4.3 ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่า ข้อดีของการวิเคราะห์การจำแนกพหุคูณประการหนึ่ง คือ สามารถบอกความแตกต่างของตัวแปรตามที่เกิดขึ้นระหว่างกลุ่มย่อยของตัวแปรอิสระ เมื่อตัวแปรอิสระนั้นมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามน้อยมาก ซึ่งถ้าใช้สถิติทดสอบตัวอื่น จะไม่สามารถบอกความแตกต่างได้

4.3 การสร้างแบบจำลองเชิงบวกกับคะแนนทัศนคติของนักท่องเที่ยงที่มีต่อรีสอร์ทในจังหวัดเชียงใหม่ในด้านต่างๆ

จากการวิเคราะห์การจำแนกพหุคูณ ในตาราง 4.5 - 4.8 สามารถนำมาประมาณค่าคะแนนทัศนคติของนักท่องเที่ยงที่มีต่อรีสอร์ทในจังหวัดเชียงใหม่โดยภาพรวมและในด้านต่างๆ โดยนำค่าเบี่ยงเบนที่ปรับตัวแปรอิสระในรูปเชิงบวก และกำหนดคะแนนทัศนคติของนักท่องเที่ยงที่มีต่อรีสอร์ทในด้านต่างๆ เป็นค่าเริ่มต้น ดังนี้

1. ด้านสถานที่ตั้งของรีสอร์ท เฉลี่ยรวม เท่ากับ 48.7644 คะแนน
2. ด้านการออกแบบและการตกแต่ง เฉลี่ยรวม เท่ากับ 57.5365 คะแนน
3. ด้านบริการเสริมอื่นๆ ของรีสอร์ท เฉลี่ยรวม เท่ากับ 67.5520 คะแนน
4. ทศนคติโดยรวม เฉลี่ยรวม เท่ากับ 57.8141 คะแนน

จะได้แบบจำลองคะแนนทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อรีสอร์ทในจังหวัดเชียงใหม่ ในด้านต่างๆ ในรูปเชิงบวก ดังนี้

ตาราง 4.9 : แบบจำลองคะแนนทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อรีสอร์ทในจังหวัดเชียงใหม่ในด้านต่างๆ ในรูปเชิงบวก

ตัวแปรอิสระและกลุ่มย่อย	ค่าเบี่ยงเบนจากค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อรีสอร์ทในด้านต่างๆ			
	สถานที่ตั้ง	การออกแบบและการตกแต่ง	บริการเสริมอื่นๆ	โดยภาพรวม
สัญชาติ				
ไทย	1.2299	2.0775	1.7661	1.5729
ยุโรปและอเมริกา				
เอเชียและอื่นๆ	0.5809	0.4268		
เพศ				
ชาย		0.4414		
หญิง	0.2517		0.1342	0.05077
กลุ่มอายุ				
เยาวชน		1.0830		
วัยทำงาน	0.9307		1.0077	0.4413
วัยอายุสูงกว่า 40 ปี				
วัตถุประสงค์ในการเดินทาง				
ธุรกิจ ประชุมหรือสัมมนา				
พักผ่อน		0.6088	0.7835	0.4321
อื่นๆ	2.1517			0.5634

ตาราง 4.9 : (ต่อ)

ตัวแปรอิสระและกลุ่มย่อย	ค่าเบี่ยงเบนจากค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนทัศนคติ ของนักท่องเที่ยวที่มีต่อรีสอร์ทในด้านต่างๆ			
	สถานที่ตั้ง	การออกแบบ และการตกแต่ง	บริการเสริม อื่นๆ	โดยภาพรวม
ส่วนประกอบที่ต้องการให้มีในรีสอร์ท				
ด้านทิวทัศน์				
ไม่ต้องการ				
ต้องการ	0.6596	0.3499	0.1604	0.3826
ด้านบรรยากาศสิ่งแวดล้อม				
ไม่ต้องการ				
ต้องการ	1.9470	4.6754	1.5810	3.2965
ด้านความทันสมัยสะดวกสบาย				
ไม่ต้องการ				
ต้องการ	0.007771	1.0423	2.1251	0.8266
ด้านการบริการอาหาร				
ไม่ต้องการ				
ต้องการ	0.5577	0.5961	0.7203	0.7128
ด้านนโยบายการบริหารงาน				
ไม่ต้องการ				
ต้องการ	0.03220	0.5577	1.8501	0.6870

จากตาราง 4.9 สามารถสร้างแบบจำลอง ได้ดังนี้

1. แบบจำลองที่ให้คะแนนทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสถานที่ตั้งของรีสอร์ทที่สูงที่สุด

เกิดจากนักท่องเที่ยวที่มีสัญชาติไทย เป็นเพศหญิง อยู่ในวัยทำงาน เดินทางมาเยือนจังหวัดเชียงใหม่เพื่อวัตถุประสงค์อื่นๆ เช่น เชื่อมญาติหรือเพื่อน มีความต้องการให้รีสอร์ทประกอบไปด้วยด้านต่างๆ ทั้ง 5 ด้าน โดยมีคะแนนทัศนคติสูงสุดคือ

$$48.7644 + 1.2299 + 0.2517 + 0.9307 + 2.1517 + 0.6596 + 1.9470 + 0.007771 + 0.5577 + 0.0322 = 56.532671 \text{ คะแนน}$$

2. แบบจำลองที่ให้คะแนนทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการออกแบบและการตกแต่งของรีสอร์ทที่สูงที่สุด

เกิดจากนักท่องเที่ยวที่มีสัญชาติไทย เป็นเยาวชนเพศชาย เดินทางมาเยือนจังหวัดเชียงใหม่เพื่อพักผ่อน และต้องการให้รีสอร์ทประกอบไปด้วยด้านต่างๆ ทั้ง 5 ด้าน โดยมีคะแนนทัศนคติสูงที่สุดคือ

$$57.5365 + 2.0775 + 0.4414 + 1.083 + 0.6088 + 0.3499 + 4.6754 + 1.0423 + 0.5961 + 0.5577 = 68.9686 \text{ คะแนน}$$

3. แบบจำลองที่ให้คะแนนทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อบริการเสริมอื่นๆ ของรีสอร์ทที่สูงที่สุด

เกิดจากนักท่องเที่ยวที่มีสัญชาติไทย เป็นหญิงวัยทำงาน เดินทางมาเยือนจังหวัดเชียงใหม่เพื่อการพักผ่อน และมีความต้องการให้รีสอร์ทประกอบไปด้วยด้านต่างๆ ทั้ง 5 ด้าน โดยมีคะแนนทัศนคติสูงที่สุดคือ

$$67.5520 + 1.7661 + 0.1342 + 1.0077 + 0.7835 + 0.1604 + 1.5810 + 2.1251 + 0.7203 + 1.8501 = 77.6804 \text{ คะแนน}$$

4. แบบจำลองที่ให้คะแนนทัศนคติโดยรวมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อรีสอร์ทในจังหวัดเชียงใหม่ที่สูงที่สุด

เกิดจากนักท่องเที่ยวที่มีสัญชาติไทย เป็นหญิงวัยทำงาน เดินทางมาเยือนจังหวัดเชียงใหม่โดยมีวัตถุประสงค์อื่นๆ เช่นเยี่ยมญาติหรือเพื่อน มีความต้องการให้รีสอร์ทประกอบไปด้วยด้านต่างๆ ทั้ง 5 ด้าน โดยมีคะแนนทัศนคติสูงที่สุดคือ

$$57.8141 + 1.5729 + 0.05077 + 0.4413 + 0.5634 + 0.3826 + 3.2965 + 0.8266 + 0.7128 + 0.6870 = 66.34797 \text{ คะแนน}$$

4.4 การสร้างแบบจำลองเชิงลบกับคะแนนทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อรีสอร์ทในจังหวัดเชียงใหม่ในด้านต่างๆ

จากการวิเคราะห์การจำแนกพหุคูณ ในตาราง 4.5 - 4.8 สามารถนำมาประมาณค่าคะแนนทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อรีสอร์ทในจังหวัดเชียงใหม่ในด้านต่างๆ โดยนำค่าเบี่ยงเบนที่ปรับตัวแปรอิสระในรูปเชิงลบ และกำหนดคะแนนทัศนคติเริ่มต้นเช่นเดียวกับการสร้างแบบจำลองเชิงบวก

จะได้แบบจำลองคะแนนทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อรีสอร์ทในจังหวัดเชียงใหม่ในด้านต่างๆ ในรูปเชิงลบ ดังนี้

ตาราง 4.10 :แบบจำลองคะแนนทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อรีสอร์ทในจังหวัดเชียงใหม่ในด้านต่างๆ ในรูปเชิงลบ

ตัวแปรอิสระและกลุ่มย่อย	ค่าเบี่ยงเบนจากค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนทัศนคติ ของนักท่องเที่ยวที่มีต่อรีสอร์ทในด้านต่างๆ			
	สถานที่ตั้ง	การออกแบบ และการตกแต่ง	บริการเสริม อื่นๆ	โดยภาพรวม
สัญชาติ				
ไทย				
ยุโรปและอเมริกา	-2.3375	-3.2310	-1.6230	-2.5970
เอเชียและอื่นๆ			-2.0412	-0.0080
เพศ				
ชาย	-0.2284		-0.1253	-0.0460
หญิง		-0.4920		
กลุ่มอายุ				
เยาวชน	-2.2008		-0.1234	-0.1141
วัยทำงาน		-0.0089		
วัยอายุสูงกว่า 40 ปี	-1.6117	-0.5608	-2.8237	-1.3229
วัตถุประสงค์ในการเดินทาง				
ธุรกิจ ประชุมหรือสัมมนา	-3.1665	-1.6451	-2.3308	-2.2406
พักผ่อน	-0.089			
อื่นๆ		-0.1479		

ตาราง 4.10 :(ต่อ)

ตัวแปรอิสระและกลุ่มย่อย	ค่าเบี่ยงเบนจากค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนทัศนคติ ของนักท่องเที่ยวที่มีต่อรีสอร์ทในด้านต่างๆ			
	สถานที่ตั้ง	การออกแบบ และการตกแต่ง	บริการเสริม อื่นๆ	โดยภาพรวม
ส่วนประกอบที่ต้องการให้มีในรีสอร์ท				
ด้านทิวทัศน์				
ไม่ต้องการ	-3.6678	-1.8033	-0.8362	-2.1439
ต้องการ				
ด้านบรรยากาศสิ่งแวดล้อม				
ไม่ต้องการ	-3.7112	-8.2223	-2.9090	-6.0962
ต้องการ				
ด้านความทันสมัยสะดวกสบาย				
ไม่ต้องการ	-0.040	-5.0587	-9.8771	-4.3055
ต้องการ				
ด้านการบริการอาหาร				
ไม่ต้องการ	-1.7421	-1.8921	-2.3393	-2.1944
ต้องการ				
ด้านนโยบายการบริหารงาน				
ไม่ต้องการ	-0.0930	-1.6013	-5.3334	-2.0092
ต้องการ				

จากตาราง 4.10 สามารถสร้างแบบจำลอง ได้ดังนี้

**1. แบบจำลองที่ให้คะแนนทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสถานที่ตั้งของรีสอร์ท
ต่ำที่สุด**

เกิดจากนักท่องเที่ยวชาวยุโรปและอเมริกา เป็นเยาวชนชาย เดินทางมาเยือนจังหวัด
เชียงใหม่เพื่อติดต่อธุรกิจ ประชุมหรือสัมมนา และไม่ต้องการให้รีสอร์ทประกอบไปด้วยด้าน
ต่างๆ ทั้ง 5 ด้าน โดยมีคะแนนทัศนคติต่ำที่สุดคือ

$$48.7644 - 2.3375 - 0.2284 - 2.2008 - 3.1665 - 3.6678 - 3.7112 - 0.040 - 1.7421 - 0.0930 = 31.5771 \text{ คะแนน}$$

2. แบบจำลองที่ให้คะแนนทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการออกแบบและการตกแต่งของรีสอร์ทต่ำที่สุด

เกิดจากนักท่องเที่ยวชาวยุโรปและอเมริกา เป็นหญิงที่มีอายุสูงกว่า 40 ปี เดินทางมาเยือนจังหวัดเชียงใหม่เพื่อติดต่อธุรกิจ ประชุมหรือสัมมนา และไม่ต้องการให้รีสอร์ทประกอบไปด้วยด้านต่างๆ ทั้ง 5 ด้าน โดยมีคะแนนทัศนคติต่ำที่สุดคือ

$$57.5365 - 3.2310 - 0.4920 - 0.5608 - 1.6451 - 1.8033 - 8.2223 - 5.0587 - 1.8921 - 1.6013 = 33.0299 \text{ คะแนน}$$

3. แบบจำลองที่ให้คะแนนทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อบริการเสริมอื่นๆ ของรีสอร์ทต่ำที่สุด

เกิดจากนักท่องเที่ยวชาวเอเชียและอื่นๆ เป็นชายที่มีอายุสูงกว่า 40 ปี เดินทางมาเยือนจังหวัดเชียงใหม่เพื่อติดต่อธุรกิจ ประชุมหรือสัมมนา และไม่ต้องการให้รีสอร์ทประกอบไปด้วยด้านต่างๆ ทั้ง 5 ด้าน โดยมีคะแนนทัศนคติต่ำที่สุดคือ

$$67.5520 - 2.0412 - 0.1253 - 2.8237 - 2.3308 - 0.8362 - 2.9090 - 9.8771 - 2.3393 - 5.3334 = 38.936 \text{ คะแนน}$$

4. แบบจำลองที่ให้คะแนนทัศนคติโดยรวมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อรีสอร์ทในจังหวัดเชียงใหม่ต่ำที่สุด

เกิดจากนักท่องเที่ยวชาวยุโรปและอเมริกา เป็นชายที่มีอายุสูงกว่า 40 ปี เดินทางมาเยือนจังหวัดเชียงใหม่เพื่อติดต่อธุรกิจ ประชุมหรือสัมมนา และไม่ต้องการให้รีสอร์ทประกอบไปด้วยด้านต่างๆ ทั้ง 5 ด้าน โดยมีคะแนนทัศนคติต่ำที่สุดคือ

$$57.8141 - 2.5970 - 0.046 - 1.3229 - 2.2406 - 2.1439 - 6.0962 - 4.3055 - 2.1944 - 2.0092 = 34.8584 \text{ คะแนน}$$

สรุปการสร้างแบบจำลองคะแนนทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อรีสอร์ทในจังหวัด
เชียงใหม่ในด้านต่างๆ พบว่า

นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเยือนจังหวัดเชียงใหม่มีคะแนนทัศนคติต่อรีสอร์ทในด้าน
ต่างๆ ดังนี้

1. ด้านสถานที่ตั้งของรีสอร์ท มีคะแนนอยู่ระหว่าง 31.5771 – 56.532671 คะแนน
2. ด้านการออกแบบและการตกแต่งของรีสอร์ท มีคะแนนอยู่ระหว่าง 33.0299 –
68.9686 คะแนน
3. ด้านบริการเสริมอื่นๆ ของรีสอร์ท มีคะแนนอยู่ระหว่าง 38.936 – 77.6804
คะแนน
4. ทัศนคติโดยรวมต่อรีสอร์ทในจังหวัดเชียงใหม่ มีคะแนนอยู่ระหว่าง 34.8584 –
66.34797 คะแนน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved